

KRISTITYN VAELLUS

John Bunyan

(nettikuva)

JOHN BUNYAN

John Bunyan oli kristillinen saarnaaja ja kirjailija. Hänet tunnetaan ennen kaikkea teoksestaan Kristityn vaellus, joka on tunnetuin kristillinen allegoria. [Wikipedia](#)

Syntyi: 1628, [Elstow, Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Kuoli: 31. elokuuta 1688, [Snow Hill, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Teh. VHn

KRISTITTY KOHTAA MAAILMAN VIISAANMAAILMAN VIISAS:

No, veikkoseni, minne matka niin **raskain mielin?**

KRISTITTY

Raskain mielin tosiaan. Olen menossa **Ahtaalle Portille**, se on tuolla edessäpäin. Sillä siellä, niin minulle on sanottu, pääsen sille tielle, **jolla vapaudun raskaasta taakastani.**

MAAILMAN VIISAS:

Onko sinulla vaimo ja lapsia?

KRISTITTY:

On, mutta tätä taakka painaa minua niin, **etten voi iloita heistä kuten ennen.** Tuntuu kuin ei minulla heitä olisikaan. (1. Kor.7:29).

MAAILMAN VIISAS:

Haluatko kuulla neuvoni?

KRISTITTY:

Mikäli neuvosi on hyvä, sillä sellaisen tarpeessa olen.

MAAILMAN VIISAS:

Neuvon sinua mitä nopeimmin vapautumaan taakastasi, sillä mielesi ei ennen rauhoitu, **etkä myöskään sitä ennen voi nauttia Jumalan suomista lahjoista.**

KRISTITTY:

Vapautusta kuormastani toivonkin, mutta omin voimin en siitä voi päästä, **eikä meidän maassamme ole yhtään ihmistä, joka voisi ottaa sen pois hartioiltani.** Siksipä olen kulkemassa tätä tietä, kuten jo sanoin, vapautuakseni siitä.

MAAILMAN VIISAS:

Kuka sinun käski mennä tätä tietä taakasta päästäksesi?

KRISTITTY:

Eräs mies, joka näytti hyvin jalolta ja kunnianarvoiselta henkilöltä. **Hänen nimensä oli muistaakseni EVANKELISTA.**

MAAILMAN VIISAS:

Hänelle toivon kirousta hänen neuvonsa tähden. Maailmassa ei ole vaarallisempaa ja vaikeampaa tietä kuin tämä, jolle hän on sinut johtanut, sen saat itse huomata, jos vain seuraat hänen neuvoansa. Olethan jo nytkin kohdannut joitakin vaikeuksia, kuten huomaan, sillä näen päälläsi Epäilyksen Suon likaa. Mutta suo on vain alku siinä surujen sarjassa, joka tulee sitä tietä vaeltavien osaksi. Kuule minua, olen sinua vanhempi. **Sillä tiellä saat kokea väsymystä, tuskaa, nälkää, vaaroja, alastomuutta, miekan iskuja, jalopeuroja, lohikäärmeitä, pimeyttä, vieläpä kuoleman.** Tämä on varma totuus, monet todistukset se vakuuttavat. Miksi sentähden tulisi niin kevytmielisesti antaa henkensä alttiiksi tottelemalla muukalaista?

KRISTITTY:

Mutta tämä selässäni oleva taakka peloittaa minua enemmän kuin kaikki mainitsemanne asiat. **En todella välitä siitä, mitä tiellä kohtaan, kunhan vain pääsen vapaaksi taakastani.**

MAAILMAN VIISAS:

Kuinka sinä sait tämän taakan?

KRISTITTY:

Lukemalla tätä kädesäni olevaa kirjaa.

MAAILMAN VIISAS:

Aivan niin ajattelinkin. Sinulle on käynyt niin kuin muillekin heikoille ihmisille, jotka liian korkeihin asioihin pyrittään äkkiä joutuvat sellaisiin suruihin, jotka eivät ainoastaan riistä heiltä miehuullisuutta niin kuin sinultakin, vaan saattavat heidät epätoivoisiin yrityksiin ja etsimään sellaista, jota eivät itsekään käsitä.

KRISTITTY:

Minä etsin vapautusta raskaasta kuormastani.

MAAILMAN VIISAS:

Mutta miksi etsit sitä juuri tällä tiellä, kun kerran huomaat monen vaaran kohtaavan itseäsi? Jos vain kärsivällisesti kuuntelisit minua, voisin osoittaa sinulle, että **saat haluamasi ilman sellaisia vaaroja, joihin tällä tiellä heittäydyt.** Sitä paitsi saisit noitten vaarojen sijasta kokea suurta turvallisuutta, ystävällisyyttä ja tyytyväisyyttä.

KRISTITTY:

Pyydän teitä, hyvä herra, selvittämään minulle tämä salaisuus.

MAAILMAN VIISAS:

Tuossa kylässä, jonka nimi on Siveys, asuu eräs mies, **Lainorjuus**, sangen terävä ja hyvämaineinen mies, joka kykenee vapauttamaan ihmisiä

sellaisista kuormista kuin sinullakin on. Hän on tietääkseni siten saanut paljon hyvää aikaan. **Hän voi parantaa niitäkin, jotka taakkansa takia ovat tulleet mielenvikaisiksi.** Hänen luonaan paranisit heti. Hänen talonsa on parin kilometrin päässä täältä. Jollei hän itse satu olemaan kotosalla, niin hänen **poikansa Sivistys**, sievä nuori mies, voi tehdä sen yhtä hyvin kuin vanha herra itse. Siellä vapaudut taakastasi. Ja jollet halua palata entiseen asuntoosi, jota en toivoisikaan, niin saat lähettää noutamaan vaimosi ja lapsesi tähän samaan kylään. Siellä on nykyisin taloja tyhjiään, niin että jonkun niistä voisitte vuokrata halvalla. Ruokatavaratkin siellä ovat huokeita ja hyviä, ja vielä enemmän on elämäsi sulostuttava oleskelu kunniallisten naapurien parissa.

Kristitty joutui hieman hämillensä tätä puetta kuullessansa, mutta lopulta hän päätti, että jos tämän miehen puhe on totta, on viisainta seurata hänen neuvoansa. Niinpä hän sanoi seuraavasti:

KRISTITTY:

Herra, mitä tietä pääsen sen kunnan miehen taloon?

MAAILMAN VIISAS:

Näettekö tuota korkeata vuorta?

KRISTITTY:

Näen, aivan hyvin.

MAAILMAN VIISAS:

Sen vuoren ohitse mentyäsi on ensimmäinen näkemäsi talo hänen asumuksensa.

Kristitty poikkosi siis tieltänsä mennäkseen Lainorjuuden taloon apua saamaan. Mutta kun hän oli ehtinyt vuoren lähelle, näytti se kovin korkealta ja sen tienpuoleinen rinne kallistui niin peloittavasti tien yli,

ettei Kristitty tohtinut mennä pitemmälle, sillä hän pelkäsi sen vyöryvän päällensä. Siinä hän nyt seiso iavan ymmällä. Taakkakin tuntui raskaammalta kuin hänen ollessaan matkalla. Vuoresta leimahti tulta (2 Moos.19:16,18), ja se pelästytti Kristittyä, sillä hän pelkäsi palavansa. Hän hikoili ja vapsi pelosta. (Hebr.12:21). Hän alkoi katua, että oli seurannut Maailman Viisaan neuvoa. **Samalla hän näki evankelistan tulevan luokseen ja hän punastui häpeästä. Evankelista läheni yhä ja tultuaan Kristityn kohdalle katsoi häneen peloittavan vakavasti ja puhutteli häntä.**

EVANKELISTA:

Mitä täällä teet, Kristitty?

Kristitty ei voinut vastata, van seiso hetkisen sanattomana hänen edessään. Silloin Evankelista jatkoi: **Etkö ole sama mies, jonka tapasin itkemästä Turmeluksen kaupungin muurien luona?**

KRISTITTY:

Olen, herra, minä olen se mies.

EVANKELISTA:

Enkö ohjannut sinua ahtaalle portille?

KRISTITTY:

Kyllä, hyvä herra.

EVANKELISTA:

Kuinka sitten niin pian olet poikennut syrjään? Nythän olet tien sivussa.

KRISTITTY:

Ylitettyäni Epäilyksen Suon kohtasin erään miehen, joka sai minut uskomaan, että tässä edessäni olevasta kylästä löytäisin miehen, joka voisi kirvoittaa taakkani.

EVANKELISTA:

Kuka hän oli?

KRISTITTY:

Hän oli herrasmiehen näköinen, puheli minulle paljon ja taivutti minut vihdoin tulemaan tänne. Mutta tultuani tämän vuoren lähetyville ja nähtyäni miten se kallistuu tien yli pysähdyin, sillä pelkäsin sen vyöryvän päälleni.

EVANKELISTA:

Mitä tuo mies sanoi sinulle?

KRISTITTY:

Hän kysyi, minne olin menossa, ja minä sanoin sen hänelle.

EVANKELISTA:

Entä mitä hän sitten sanoi?

KRISTITTY:

Hän kysyi, oliko minulla perhettä, ja minä vastasin myöntävästi, mutta lisäsin olevani niin kuormani uuvuttama, ette voinut heistä iloita kuten ennen.

EVANKELISTA:

Mitä hän sen jälkeen sanoi?

KRISTITTY:

Hän kehoitti minua nopeasti vapautumaan taakastani, ja minä sanoin juuri sitä haluavanikin. Juuri sentähden sanoin meneväni eräälle portille saadakseni ohjeita, miten minun olisi meneteltävä. **Hän lupasi neuvoa minulle paremman ja lyhyemmän tien, joka ei olisi niin täynnä vaikeuksia kuin se tie, jolle te minut ohjasitte.** Hän neuvoi minut erään herran taloon, jossa voitaisiin poistaa taakkani. Uskoin häntä ja poikkesin tieltä tänne toivoen pian pääseväni vapaaksi kuormastani. **Mutta tultuani**

tälle paikalle ja nähtyäni vaaran seisahduin pelosta, enkä nyt tiedä mitä tehdä.

EVANKELISTA:

Odotahan vähän jotta voin näyttää sinulle Jumalan sanaa. **Kristitty seiso vavisten.** Evankelista sanoi:

”Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoan, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista” (Hebr.12:25).

Hän sanoi myöskin:

”mutta minun vanhurskaani on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei minun sieluni mielisty häneen” (Hebr.10:38).

Nämä sanat hän, Evankelista, sovitti Kristittyyn näin: **Sinä olet perikatoon rientävä mies; sinä olet alkanut hyljeksiä Korkeimman neuvoja ja vetäytyä takaisin rauhan tieltä, saattamalla itsesi melkein kadotukseen.**

Silloin Kristitty vaipui hänen eteensä hervottomana huutaen: **”Voi minua, minä olen hukassa!”** Tämän nähdessään Evankelista tarttui hänen oikeaan käteensä lausuen:

”jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi” (Matt.12:31).

”älkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen” (Joh.20:27).

Näiden sanojen vaikutuksesta Kristitty alkoi virota ja seiso taas vavisten Evankelistan edessä.

Evankelista jatkoi: Ota vakavammin varteen asiat, jotka sinulle ilmoitan. Nyt tahdon osoittaa sinulle, kuka sinut petti ja kenen luokse hän sinut lähetti. **Mies, jonka kohtasit, oli Maailman Viisas; ja syytä hänellä nimeensä, osaksi koska hän rakastaa ainoastaan tämän maailman oppia (1. Joh.4:5)** (ja siksi hän käykin kirkossa vain Siveyden kaupungissa) ja osaksi koska tämä oppi häntä mielyttää sentähden, että hän on mielenlaadultaan lihallinen ja koettaa väaristää minun suorita teitäni.

Tämän miehen neuvossa on **kolme kohtaa**, joita sinun tulee kauhistuen varoa:

1. Hän sai sinut poikkeamaan tieltä.
2. Hän koetti tehdä ristin sinulle vihattavaksi.
3. Hän ohjasi jalkasi kuolemanvirran tielle.

Ensiksi sinun tulee kauhistua sitä, että hän sai sinut poikkeamaan tieltä; sinun tulee kauhistua omaa myöntävyyttäsi, sillä siten halveksit Jumalan neuvoa Maailman Viisaan tähden. Herra sanoo: **”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta”** (Luuk.13:24); se on se portti, jolle minä sinut lähetin. **”Mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät”** (Matt.7:14). **Tältä ahtaalta portilta ja sille johtavalta tieltä tämä paha mies on sinut käänyttänyt pois, saattaen sinut perikadon partaalle.** Vihaa siis tätä yritystä saada sinut tieltä kääntymään ja kavahda hänen kuuntelemistaan.

Toiseksi sinun täytyy varoa hänen pyrkimystensä tehdä risti sinulle vihattavaksi; sillä Egyptin aarteita kalliimpana sinun tulee pitää ristiä (Hebr.11:25,26). Sitä paitsi on Kunnian Kuningas sanonut, että joka tahtoo henkensä pelastaa, hänen tulee hukuttaa se. Joka seuraa Häntä, eikä vihaa isäänsä, äitiänsä, vaimoansa, lapsiansa, veljiänsä, sisariansa, jopa omaa henkeänsä, ei voi olla Hänen opetuslapsensa. (Mark.8:38; Joh.12:25; Matt.10:39; Luuk.14:26). Sentähden sanon, että sellaista pyrkimystä, joka tahtoo saattaa sinut uskomaan kuolemasi olevan siinä, **minkä totuus sanoo koituvan iankaikkiseksi elämäksi, sinun täytyy kavahtaa.**

Kolmanneksi sinun tulee vihata jalkojesi johtamista kuoleman tielle. Sitä varten sinun tulee ajatella, kenen luokse Mailman Viisas sinut lähetti ja kuinka voimaton se henkilö on vapauttamaan sinua taakastasi.

Se, jonka luokse hän lähetti sinut hakemaan vapautusta, on nimeltään **Lainorjuus**; hän on orjattaren poika, joka nyt on lapsineen orjuudessa (Gal.4:21-27). Tässä on salaisuus – sillä Siinain vuori on se, jonka pelkäsit vyöryvän päällesi. Jos hän siis lapsineen on orjana, kuinka voit odottaa saavasi heidän avullaan vapauden? Tämä Lainorjuus ei siis voi vapauttaa

sinua kuormastasi. **Ei hän ole vielä milloinkaan vapauttanut ketään taakasta**; eikä hän vastedeskään voi sitä tehdä. Et voi tulla vanhurskaaksi lain töillä, sillä ei yksikään elävä ihminen voi tulla lain töillä vapaaksi kuormastansa. Maailman Viisas on sentähden totuudelle vieras ja Lainorjuus on petturi. Mitä hänen poikaansa Sivistrykseen tulee, niin hän on kauniista ulkonäöstään huolimatta ulkokullattu eikä voi sinua auttaa. Usko minua, koko tämä noita kehoja ihmisiä esittelevä hälinä ei ole mitään muuta kuin yritys kavaluudella pidättää sinulta autuutesi, viettelemällä sinut pois tieltä, jolle sinut johdatin. Tämän jälkeen Evankelista kutsui taivaan todistamaan puheensa oikeaksi. Vielä hänen puhuessaan kajahteli sanoja ja salama välähteli siitä vuoresta, jonka juurella onneton Kristitty seiso, niin että hänen hiuksensa nousivat kauhusta pystyyn. Hän kuuli seuraavat sanat:

”Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee" (Gal.3:10).

Nyt Kristitty odotti vain kuolemaa ja alkoi valittaen itkeä; hän kirosi sen hetken, jolloin hän kohtasi Maailman Viisaan, ja nimitti itsensä tuhatkertaiseksi hulluksi, kun oili noudattanut hänen neuvoaan. Suuresti hän häpesikin ajatellessaan, että tämän herran pelkät lihalliset vaikuttimet olivat häneen niin voimakkaasti tehonneet, että hän niitten tähden poikkesi oikealta tielt. Sitten hän kääntyi uudestaan Evankelistan puoleen.

KRISTITTY:

Hyvä herra, mitä luulette? Onko minulla **onko minulla ollenkaan toivoa?** Saanko nyt palata tielle ja mennä ahtaalle portille? Eikö minua tämän poikkeamiseni tähden hyljätä ja lähetetä häveten takaisin? Kadun, että huutelin tätä miestä, mutta annetaanko syntini anteeksi?

EVANKELISTA:

Sinun syntisi on hyvin suuri, sillä olet tehnyt kaksi pahaa: hylännyt hyvän tien ja astunut kielletylle polulle. Kuitenkin tahtoo portilla oleva mies ottaa sinut vastaan sillä hän tahtoo ihmisille hyvää. Mutta muista, ettet

uudestaan poikkea, jottet ”**hukkuisi tiellä, kun Hänen vihansa syttyy**” (Ps.2:12). **Kristitty kääntyi silloin takaisin ja Evankelista suuteli häntä sekä toivotti hymyillen onnea matkalle.** Sitten hän alkoi kiiruhtaa ketään puhuttelematta tiellä; eipä hän edes vastannut, jos joku kysyi. Hän kulki kuin kielletyllä maalla eikä uskonut mitenkään olevansa turvassa, ennen kuin oli uudestansa tiellä, jolta oli poikennut Maailman Viisaan neuvosta. – (John Bunyan: KRISTITYN VAELLUS, ss.20-27).